

Anholdt for at spille popmusik

DA JAKKESÆT BESTEMTE Drama-serie om Radio Mercur, der rystede Danmarks Radio

Adam Price fik idéen til dramaserien.
FOTO: LINDA JOHANSEN

ALLAN LYKKE

En dag for nogle år siden faldt manuskriptforfatter – og tv-kok – Adam Price over et gammelt, gulnet fotografi af en ung mand, der stod på et skib iført svejsehjelm og heldragt.

Han læste under billedet, at fyren stod og ventede på at blive arresteret af politiet.

Hans forbrødelse?

Han havde spillet noget popmusik i radioen.

– Der dukkede idéen op i mit lille hoved om en tv-serie om Radio Mercur. Det var da helt vildt. Her var en ung mand, der var villig til at lade sig arrestere for at spille pop og rock i radioen. Tænk, at det fandtes for kun nogle få årtier siden. At der var et radiatoråd, der besluttede, hvad det var opbyggeligt at lytte til, siger Adam Price.

– DR havde sine egne støvede regler. Man skulle f.eks. bestå en mikronfon-prøve for at kunne komme i radioen.

Det gjorde såmænd en ung Asger Aamund, og han sad også og læste nyheder op på Mercur

Nogle af bagmændene på farten for Radio Mercur. På billedet Andreas Jessen, Jon Lange og Neel Rønhoft. FOTO: CHRISTIAN GEISNÆS/TV 2

Min egen mor – skuespilleren Birgitte Price – bestod den, men det gjorde f.eks. Otto Brandenburg ikke. Han talte for meget aarbejdersprog. Bent Fabricius-Bjerre, der har været med i researchen på serien, bestod den heller ikke. Ham syntes bedommerne lød lidt underlig. Dialekter ville man slet ikke høre.

– Jamen, det er da forrygende, at der fandtes sådan et råd af gamle mænd i grå jakkesæt, der besluttede, hvad du måtte lytte til, siger Adam Price.

Som blomster i ørkenen

– Jeg tænkte, at der da var en fed historie om dem, der med

ren Klondyke-ånd satte sig for at bryde Danmarks Radios monopol. Som Olsen Banden havde de en plan, og de førte den ud i livet.

– Det sjove er, at nogle måneder efter, at Radio Mercur blev lukket i 1962 via en særlig lov i Folketinget, startede P3, efterhånden med mange af medarbejderne fra Mercur. DR vidste godt, at stationen havde fat i noget. Man ville bare lave det selv, siger Adam Price.

– Ja, og så dukkede også Jørgen de Mylius op i æteren?

– Præcis. Han sad også og lyttede til Radio Mercur. Men der ligger en guldgrube af historier gemt. Man lavede udsendelserne på land,

sejlede så båndene ud på skibet i Øresund, hvorfra programmerne blev sendt.

Hvem sejlede dem derud? Det gjorde sømænd en ung Asger Aamund, og han sad også og læste nyheder op på Mercur.

‘Radio Mercur var som at se blomster i en ørken’, har Asger Aamund sagt om tiden på piratskibet.

Radio Mercur sendte første gang fra et skib ‘i internationalt farvand’ – nærmere betegnet i Øresund – hvor ved radiospredningsloven blev omgæet, 2. august 1958.

‘Negermusik’ bandlyst
Unge mennesker på det tidspunkt blev ikke ligefrem for-

kælet af Danmarks Radio, der bedøvede lytterne med klassisk musik dagen lang med dertil hørende alenlange Kløge-Åge-betragtninger om det skønne ved det, man hørte.

Samtidig var rock’n’ roll blevet opfundet. Den hørte man absolut bare intet til. Den ‘negermusik’ var ikke opbyggelig for ungdommen, lød ræsonnementet fra ‘jakkessættene’.

Betegnende nok gik der adskillige år, før den første Elvis-plade blev erhvervet til DR’s diskotek.

Det ville en håndfuld unge mennesker ikke finde sig i. Man fandt et smuthul i loven – og så begyndte man at

sende Elvis, Cliff, Chuck Berry, Tommy Steele, Nina & Frederik, Four Jacks, Otto Brandenburg og alle de andre favoritter – præsenteret i en frisk, ungdommelig tone, der lå milevidt fra det – i de unges ører – sovndyssende præg, der var over DR-udsendelserne.

Det holdt i fire år. I 1962 vedtog Folketinget en lov, der forbød Radio Mercur, og 13. august blev en politistyrke sendt ud på skibet for at beslaglægge det.

all@eb.dk
➔ **‘Mercur’ på TV2 Charlie med første af ti afsnit mandag 6. marts kl. 20.45.**

POP

Rod-behandling

THOMAS TRED

Rod Stewart

Royal Arena, København, i aftes

Selvhøjtidelige rockstjerner har vi nok af, men hvor ville man dog ønske, at Rod Stewart tog sig selv lidt mere alvorligt.

Klassikere med Jimi Hendrix og The Doors kom ud af højttalerne i Royal Arena, da de 9500 publikummer ledte efter deres sæde, og Stewart

kunne have haft samme ikoniske status, hvis ikke der for længst var gået Las Vegas, kitsch og leopardbukser i den.

Nu om stunder leverer entertaineren shows – ikke koncerter. Og mens den 72-årige charmer fortsat kan spjætte, smile og klovne samt flirte med både korpiger og sine fans, så har han stort set intet at byde på musikalsk.

Uskønt lyd billede

Hårprægten strittede som

vanligt, men en af de mest elskede og karakteristiske stemmer i showbusiness var forsvundet, og flere gange kunne man simpelthen ikke høre hovedpersonen i et uskønt og mekanisk lyd billede.

Og hvad er Rod Stewart uden vokal?

Til gengæld fik vi blandt andet trommesolo, saxofonopvisning og sågar keltisk folkedans, når stjernen var ude bagved for at smøre de nedslidte stemmebånd og skifte outfit. Men hvad er en aftent med

Sir Stewart på slap line uden stemme og format i Royal Arena

Rod Stewart uden Rod Stewart?!

Hits som ‘Maggie May’, ‘Sailing’ og ‘Baby Jane’ blev Rod-behandlet i rædsomme arrangementer, og bandmedlemmerne spillede som om, de var valgt på grund af deres udseende i stedet for musikalske formåen.

Undtagelsesvis var en af dæmpet ‘I’d Rather Go Blind’ ganske vellykket, og her kunne man fornemme, at langt nede er Rod Stewart stadig Rod Stewart. Men der er godt nok langt ned.

Veteranen har flere gange luftet tanker om at gendanne Faces fra karrierens storhedstid i starten af 1970’erne. Foran en feststemt skare i Royal Arena understregede han planerne, og lad os håbe det bliver til noget, for selv om to af superbandets medlemmer er døde, så vil der utvivlsomt være mere liv i Faces, end der er i sangerens solokarriere.

Han er ikke til at tage alvorligt længere.

tom@eb.dk

Rod Stewart – hans 9500 fans kunne ikke fylde Royal Arena. FOTO: POLFOTO